

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет**

**МАТЕРІАЛИ
X Міжнародної
науково-практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”**

17 травня 2017 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали X Міжнародної науково-
практичної конференції студентів та молодих
науковців. – Рівне: РВВ РДГУ. – 2017. – 385 с.**

Організаційний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – кандидат економічних наук, професор – заступник голови оргкомітету;

Камінська Ольга Володимирівна – доктор психологічних наук, професор – заступник голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Безверха Оксана Володимирівна – аспірант;

Богачик Марина Сергіївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Виткалов Сергій Володимирович – кандидат мистецтвознавства, доцент;

Павлюк Тетяна Олександрівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Падалка Ольга Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Синяк Степан Леонідович – кандидат історичних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №5 від 27.04.2017 р.)

6. Прищепа Б.А. Науковий звіт про археологічні роботи в Острозі в 2008 році на ділянці по вул. Академічній, №12. (том I). / Б.А. Прищепа, О.А. Бондарчук, О.П. Войтюк, О.Л. Позіховський, В.С. Чекурков. – Рівне, 2010. – 275 с.
7. Прищепа Б.А. Відтворення давньоруської печі в с. Пересопниця Рівненської обл. / Б.А. Прищепа, О.П. Войтюк // Археологічні дослідження в Україні 2011. – Київ-Луцьк ДП «Волинські старожитності», 2012 – С. 439–440.
8. Прищепа Б.А. Звіт про археологічні експертизи та розвідки на території Рівненської області в 2014 році / Б.А. Прищепа, Ю.І. Харковець, О.П. Войтюк. – Рівне, 2015. – 109 с.
9. Прищепа Б.А. Звіт про археологічні розкопки у місті Дубно на вул. Замковій, №10 у 2009 році / Б.А. Прищепа, В.С. Чекурков, Ю.Л. Пшеничний. – Рівне, 2010. – 127 с.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ РОНАЛЬДА РЕЙГАНА (1981-1989 рр.)

Гергельюк Ольга Ігорівна, студентка

*Науковий керівник: Мартинчук І.І., кандидат історичних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет*

Сучасні США відіграють важливу роль на світовій арені не лише як лідер демократичного світу, але і як арбітр у багатьох конфліктах. В листопаді 2016 р. у США відбулися чергові президентські вибори і посаду президента зайняв епатажний Дональд Трамп. Саме він побив рекорд Рональда Рейгана і став найстарішим президентом США у віці 70 років. Рональд Рейган зайняв цю посаду у 69 років. Обидва президенти уже увійшли в історію не лише США, а й світу. Р. Рейган залишиться у пам'яті американців як реформатор і автор економічних реформ під назвою «рейганоміка». Р. Рейгану вдалося, у досить складних обставинах, проводити успішну політику й на міжнародній арені, що й стане предметом нашої дослідження.

Рональд Рейган послідовно і рішуче відстоював американські інтереси на міжнародній арені. Його обіцянки повернути Америці втрачені позиції, відвоювати виняткове місце у світі були популярними, вони пожвавили патріотичні почуття, сприяли відродженню «морального духу» нації. Зовнішня політика Р. Рейгана була антирадянською, про-ізраїльською і спрямована на атлантичну співпрацю та солідарність. У зовнішньополітичній діяльності президента можна визначити два періоди:

- 1) 1981-1985 рр. – це час різкої конфронтації з СРСР, курсу на військову перевагу США у світі, домінування силових методів у розв'язанні міжнародних конфліктів, дії «доктрини Рейгана» – «доктрини неоглобалізму» – тобто протистояння з СРСР у будь-якому куточку планети;
- 2) 1985-1989 рр. – це період пошуку шляхів для виходу із політики глобального протистояння з СРСР, нормалізації стосунків з СРСР, підписання кардинальних договорів щодо ядерного роззброєння [1, с. 286].

Зважаючи на це стратегія Р. Рейгана, відносно прискорення занепаду Радянського Союзу, містила п'ять складових: економічну, військову, політичну, ідеологічну та морально-психологічну, які у поєднанні вели до головної мети - не лише стримувати радянську владу, але й, виходячи за межі «стримування», фактично витіснити СРСР з позицій на підконтрольних йому територіях. Розглядалася також і перспектива побудови протиракетної оборони з елементами орбітального базування (СОІ), яка, на думку американського керівництва, мала істотно вплинути на заохочення радянських лідерів переглянути оцінки фундаментальної спроможності радянської економічної системи до суперництва, та сприяти посиленню думки про необхідність її перебудови.

Неоконсервативний підхід, покладений в основу республіканського бачення відносин з країнами третього світу, передбачав виділення декількох ключових країн в стратегічно важливих регіонах світу і надання всебічної підтримки саме їм. При цьому, головним критерієм при визначенні таких країн ставало не дотримання прав людини або функціонування демократичних інститутів, а лояльність стосовно Вашингтону [7, с. 98].

Найважливішим завданням США було оголошено поширення «марксистських» ідей на американському континенті і поява режимів, подібних до тих, що вже існували на Кубі, Гренаді і Нікарагуа. У зв'язку з цим, не дивно, що «захист країн Карибського басейну та Центральної Америки» був оголошений Р. Рейганом життєво важливим завданням національної безпеки. Перспектива появи радянських сателітів в безпосередній близькості від американського кордону викликала серйозне занепокоєння у Вашингтоні [6, с. 250].

Найбільш завзятим провідником прорадянської політики, а отже, і головним джерелом нестабільності в регіоні, за словами Рейгана, була Нікарагуа, чим загрожувала багатьом своїм сусідам, в першу чергу Сальвадору. «Якщо Радянський Союз може сприяти і підбурювати підривною діяльністю в нашій півкулі, то Сполучені Штати мають право чинити опір цьому». При цьому Рейган не забув нагадати співвітчизникам про те, що Америка є глобальною захисницею свободи від комуністичної тоталітарної тиранії, і в силу цього підтримка країн Центральної Америки «не лише в наших стратегічних інтересах, це морально правильно» [8, с. 131].

У 1982 фінансовому році, за президентською директивою N800-17, Сполучені Штати планували надати економічну підтримку країнам Карибського басейну та Центральної Америки в розмірі від 250 до 300 млн. доларів, і, крім того, направити Сальвадору і Гондурасу військову допомогу на 50 млн. доларів. Однак вторгнення Сполучених Штатів в Гренаду продемонструвало, що американці в разі необхідності готові надати не лише фінансову допомогу, а й використовувати пряме військове втручання.

Близький Схід став першим майданчиком, на якому мала пройти випробування неоконсервативна стратегія – виділити ключових союзників і з їх допомогою забезпечити національні інтереси США в регіоні. Складність ситуації на Близькому Сході полягала в тому, що американцям, з одного боку, необхідно було зберегти міцні партнерські відносини зі своїм традиційним стратегічним союзником у регіоні – Ізраїлем, а з іншого – спробувати налагодити стосунки з його непримиренними супротивниками – арабськими країнами.

Поряд з Єгиптом, іншим ключовим союзником Сполучених Штатів серед арабських країн була оголошена Йорданія. «Наша дружба з королем Йорданії витримала випробування часом, – стверджував Рейган, – протягом трьох десятиліть, коли він керував Йорданією, Америка твердо дотримувалася курсу на мирний процес на Близькому Сході» [2].

Очевидно, що при проведенні політики щодо такого важливого регіону, як Близький Схід, адміністрація Рейгана змушена була виявляти особливу гнучкість і обережність. Білий дім був зацікавлений у продовженні арабо-ізраїльського діалогу та стабілізації ситуації в регіоні. Водночас початок 1980-х рр. ознаменувався черговим загостренням ситуації на Близькому Сході. Територія Лівану, в якому палала громадянська війна, стала зручною базою для терористів ОВП, які прагнули інтенсифікувати свої удари по Ізраїлю. Війна поставила Вашингтон в надзвичайно складне становище. Сполучені Штати не могли різко засудити військову акцію держави, гарантом існування якої вони були протягом майже сорока років. Р. Рейган був змушений на ходу коригувати свою стратегію.

Вже 6 червня 1982 р. Білий дім офіційно заявив про участь американського військового контингенту в багатонаціональних силах з підтримки миру в Лівані.

25 серпня 1982 р. американська морська піхота почала висадку в Лівані. У радіозверненні до нації, присвяченому ситуації в регіоні, обгрунтовуючи необхідність військового втручання США, президент вказав на те, що «в епоху ядерного виклику та економічної взаємозалежності такі конфлікти – загроза всім народам світу, а не тільки безпосередньо Близькому Сходу». Таким чином, серцевину політики Білого дому щодо Близького Сходу становила спроба стати між арабами і ізраїльтянами, виступивши миротворцем, стабілізувати ситуацію в регіоні, зміцнити свої позиції як в арабському світі [3, с. 425].

Складне становище, в якому опинилася адміністрація Р. Рейгана, посилювало різко негативне ставлення до участі американських військ у конфлікті в Лівані значної частини представників обох палат Конгресу. Незадовго до висадки американських військ в Бейруті, сенатор-демократ Д. Прайор направив президенту листа, в якому писав: «Ні за яких умов я не міг би підтримати відправку американських військ до Лівану» [3, с. 427].

Однак, незважаючи на опозицію значної частини депутатів, адміністрації все ж таки вдалося домогтися схвалення в Конгресі резолюції про розміщення американського військового контингенту в Бейруті строком на 18 місяців, починаючи з 31 серпня 1983 р. Глобальна підривна діяльність підступної «імперії зла» знову була оголошена головною загрозою миру і стабільності у світі в цілому, і на Близькому Сході зокрема. Разом з тим Р. Рейган не втомлювався підкреслювати непохитну рішучість американців «служити справі миру і свободи у всьому світі» [5, с. 306].

Однак після підриву терористом-смертником казарм з американськими морськими піхотинцями, в результаті якого 239 військовослужбовців загинули, Р. Рейган під тиском американської громадської думки, змушений був піти на виведення військ з Лівану. Це стало відчутною поразкою адміністрації Р. Рейгана на близькосхідному напрямку.

На тлі бурхливих подій, що відбувалися на Близькому Сході і в Латинській Америці, Далекий Схід і Тихоокеанський регіон, виглядали острівцями відносної стабільності. Політика Сполучених Штатів базувалася тут на підтримці традиційних союзників: Південної Кореї, Японії, Тайваню, Австралії. Головну загрозу для них, на думку США, представляли СРСР і прокомуністичні країни.

Разом з тим, відмінною рисою далекосхідної політики Р. Рейгана став курс на зближення та інтенсифікацію контактів з Китаєм. Він був продиктований, насамперед, прагненням Вашингтона тримати СРСР в напрузі щодо безпеки своїх далекосхідних кордонів, грою на радянсько-китайських суперечностях, чим він прагнув домогтися відволікання Радянським Союзом сил для «стримування» Китаю.

Після початку «перебудови» в СРСР, США та адміністрації Р. Рейгана довелося по-новому оцінювати та будувати стосунки з Радянським Союзом та визначати зовнішньополітичні стратегії. Але й з це завдання Р. Рейган успішно виконав, про що свідчить низка укладених угод з СРСР. У 1985 р. в Женеві відбулася перша зустріч Р. Рейгана і М. Горбачова, в ході якої їм вдалося не лише познайомитися особисто, а й підписати угоди про обмін в галузі науки, культури і освіти. В ході зустрічі М. Горбачов запевнив Р. Рейгана, що Радянський Союз не прагне до досягнення односторонніх переваг над США. Зустріч в грудні 1987 р. принесла домовленості між СРСР і США про ліквідацію ракет середньої і малої дальності. У 1988 р., останній рік перебування Рейгана на посту президента, були підписані важливі двосторонні угоди [4, с. 401].

Таким чином, адміністрація Р. Рейгана закінчила своє перебування при владі істотно іншою, порівняно зі своїми початковими намірами та формулюваннями політичних планів. У часи, коли вона залишала політичну арену, її зовнішньополітичні настанови стали більш цілісними і аргументованими, а сама зовнішня політика – успішною та популярною, свідченням чого був той факт, що кандидати на посаду президента республіканець Дж. Буш та демократ М. Дукакіс під час виборчої кампанії 1988 р. вели боротьбу за голоси, обіцяючи примножити успіхи зовнішньополітичного курсу Р. Рейгана.

В цілому, зовнішню політику Р. Рейгана американці оцінюють як таку, що заслуговує найвищої оцінки, незважаючи на її незначні прорахунки.

Список використаних джерел

1. Ачкасов В. А. Мировая политика и международные отношения / В. А. Ачкасов, С. А. Ланцов. – М. : Аспект Пресс, 2011. – 480 с.
2. В США опубліковані выдержки из личного дневника Рейгана [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.newsru.com/world/02may2007/reigandiary.html>
3. Газін В. П. Новітня історія країн Європи та Америки (1945-2002 роки) / В. П. Газін, С. А. Копилов. – К., 2002. – 624 с.
4. Іваницька О. П. Новітня історія країн Європи та Америки (1945-2002) / О. П. Іваницька. – Вінниця, 2003. – 560 с.
5. Золотых В. Р. Американские консерваторы и социальная политика (конец XX – начало XXI в.): монография / В. Р. Золотых. – Пермь: Книжный формат, 2011. – 310 с.

6. Міжнародні відносини та зовнішня політика (1980-2000 рр.): Підручник / Л. Ф. Гайдуков, В. Г. Кремень, Л. В. Губерський та інші. – К.: Либідь, 2001. – 624 с.
7. Плугаторенко О. В. Вплив членів адміністрації Р. Рейгана на зовнішньополітичні погляди президента / О. В. Плугаторенко // Шевченківська весна: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. молодих учених, присвяченої 90-річчю Української революції 1917–1920 рр. – К., 2007. – Вип. V, ч. 2. Історія. – С. 98–100.
8. Плугаторенко О. В. Формування конфронтаційної моделі політики Сполучених Штатів стосовно СРСР у принципових політичних документах адміністрації Р. Рейгана (1981–1984 рр.) / О. В. Плугаторенко // Дні науки історичного факультету: матеріали Міжнар. наук. конф. студ., аспірантів та молодих учених. – К., 2009. – Вип. II. – С. 131–133.

ФЕНОМЕН ІНАКОДУМСТВА У РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

Гончарук Володимир Миколайович, магістрант
Науковий керівник: Сняк С.Л., кандидат історичних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет

Феномен інакодумства у колишньому Радянському Союзі має свої відповідні традиції і коріння. Майже усі напрямки суспільної думки, традицій політичної діяльності так або інакше проявилися в ідейно – політичному спектрі руху дисидентів – шістдесятників і сучасних “неформалів”.

Дисиденти в суспільному усвідомленні більшою частиною асоціюються з діяльністю ліберальних правозахисних груп, гуртків, окремих особистостей в роки “застою”. Бачиться більш правильним віднестися до проблеми дисидентського руху з позицій ідеологічної опозиції як інакодумства по відношенню до ідеології авторитарного режиму, котрий в наступному перейшов у олігархічне правління партійно – державного апарату, використовуючого у своїх цілях комуністичну і соціалістичну термінологію [1, с. 83]. У цьому випадку увесь спектр “ліво” – “право” з відповідною йому ідеологічною лексикою опинився зайнятим ідеологією правлячого режиму, а полярна термінологія використовувалась ним виключно у прагматичних політичних цілях. В такому випадку вимальовується те, що інакодумство в рамках офіційної системи (в тому випадку і на урядовому рівні) не могло розглядатися інакше, ніж замах на святе і непорушне, “одобрене усім народом”, а самі інакодумці – не інакше, як “вороги народу”.

Рух, що виник у роки хрущовської “відлиги” у середовищі наукової та творчої інтелігенції, студентства був швидше не інакодумством, а вільнодумством, яке виражалось у вигляді літературно – політичного жанру. Саме тоді народився нецензурний друк або те, що у нас отримало назву “самвидав”, а вірші, з котрих він починався, панували у ньому до початку 60-х років ХХ ст. За деякими даними, у тодішньому самвидаві фігурувало більше 300 авторів [2, с. 21-22].

Дисидентський рух розвивався в умовах, коли були практично перекриті усі можливості легально відстоювати свою точку зору, що йшла у розріз з офіційною ідеологією [3, с. 9].

Для нас дисидентство представляє найбільший інтерес перш за все як феномен духовного життя радянського, та зокрема українського, суспільства 70-х років ХХ ст., де були люди, що виростили у радянському суспільстві, але вже не могли не бачити тих суперечностей, що з’явилися у їхньому житті [1, с. 90].

Поняття “дисидентський рух опору” в статті трактується нетрадиційно. Тут не мається на увазі широкий, масовий рух з чітко визначеною політичною програмою, організаційною структурою та іншими необхідними атрибутами. Йдеться перш за все про рух як про зміни, еволюцію духовного світу частини інтелігенції, моральне, а вже потім політичне протистояння тоталітарній системі. Втім, існували й традиційні ознаки руху опору: організації, ідеологія, програми, лідери тощо, хоча здебільшого в дуже аморфному, невизначеному вигляді [4, с. 14-15].

Рух опору 1960-80-х років став, крім усього іншого, своєрідним генетичним кодом подій, які привели до незалежності України. Більшість вимог, програм, ідей, які висувалися цим рухом у попередні тридцять років, у тій чи іншій мірі здійснилися або ж здійснюються в сучасній Україні. Майже весь політичний спектр, який був представлений в русі опору, й на сьогодні залишається активним фактором, що впливає на суспільно-політичне життя. Звернення до цієї теми викликане й суто науковими міркуваннями. Рух опору дисидентів 60-80-х років у багатьох своїх проявах став завершенням майже вікової духовно-політичної еволюції української інтелігенції, підсумком розвитку її ідейної традиції. На жаль, його діячі поки що не дали наочних прикладів розвитку цієї традиції, виведення її на якісно новий інтелектуальний і політичний рівень. Можливо, це вдасться пояснити, досліджуючи інтелектуальну історію руху опору [5, с. 49].

Феноменальність цього явища, таким чином, криється в його соціальному характері, тривалості існування й парадоксальності, завдяки якій воно одночасно є частково вже історією і сучасністю, перебуває в минулому і сьогодні. Парадоксальною була також сама поява руху опору: породжений радянською системою, він виріс із неї і боровся проти неї, нерідко спираючись на її ідейні засади, юридичні норми і прецеденти. Самі учасники руху опору в більшості своїй були породженням цієї системи, виховані нею, й досі несуть на собі її відбиток.

Розвиток руху опору в Україні розглядається в контексті поступового занепаду радянської тоталітарної системи, її часткової еволюції до авторитаризму. Гадається, саме це було однією з головних умов тривалого існування руху опору, оскільки в попередні часи ця ж система успішно придушувала набагато потужніші й масовіші рухи, зокрема національно-визвольний рух, очолюваний ОУН-УПА [4, с. 15].

Історія дисидентського руху в Україні є головною сюжетною лінією загальної історії України цієї доби. Необхідно також поширювати знання про український дисидентський рух, тому що йому не вистачило сили для повної зміни системи в країні, як, скажімо чеському, польському чи угорському. І зараз у незалежній Україні все та ж радянська влада з усіма притаманними їй характерними рисами. На щастя, зараз вона вже слабка. А боротьба за

ЗМІСТ

Молодий педагог

Антонів Л.Л. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	3
Арсентєва О.О. ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ М. МОНТЕССОРІ ДЛЯ НАВЧАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ МАТЕМАТИКИ.....	4
Басюк О.О. ПРОФІЛЬНЕ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ В СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	5
Білоус Г.В. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ «ШКОЛИ ПІД ГОЛУБИМ НЕБОМ» В СУХОМЛІНСЬКОГО У РОБОТІ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	7
Биднарчук А.Я. РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДИКИ ВИХОВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ШАНОБЛИВОГО СТАВЛЕННЯ ДО ПРАЦІВНИКІВ ДНЗ.....	9
Бичук С.Б. ІНТЕРАКТИВНІ ФОРМИ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ БАТЬКІВ ВИХОВАНЦІВ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	10
Богданець А.С. ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ДИТИНИ-АУТИСТА.....	12
Богів І.Г. ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОЇ ШКОЛИ.....	13
Божук М.Р. МОВЛЕННЄВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДОШКІЛЬНИКІВ: СУТНІСТЬ І СТРУКТУРА.....	14
Боровець М.Б. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	16
Бруяк М.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	18
Бурмака П.В. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ УЧНІВ ПТНЗ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ГРАФІЧНИХ ДИСЦИПЛІН.....	20
Валага А.М. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ, ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	21
Василенко О.Н. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В ПРАКТИКЕ РАБОТЫ УЧРЕЖДЕНИЙ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ С СЕМЬЕЙ.....	22
Василенко Н.О. МЕТОДИЧЕСКОЕ ОБЪЕДИНЕНИЕ КАК ОДНА ИЗ ЭФФЕКТИВНЫХ ФОРМ МЕТОДИЧЕСКОЙ РАБОТЫ С ПЕДАГОГАМИ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ.....	24
Воробей Т.С., Падалка О.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	26
Гаврікова А.В. ВИХОВАННЯ У ДІТЕЙ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДО БЛИЗЬКИХ ДОРΟΣЛИХ.....	27
Гаврилюк Л.В., Казначеева Л.М. В. О. СУХОМЛІНСЬКИЙ ПРО МИСТЕЦТВО СЛОВА ПЕДАГОГА.....	28
Галайчук М.В. ПРОБЛЕМНІ СИТУАЦІЇ ЯК МЕТОД ФОРМУВАННЯ ПРИРОДНИЧО-ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	30
Галушко І.М. МЕТОДИКА РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ МАТЕМАТИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	32
Годованюк М.В. ФОРМИ ВЗАЄМОДІЇ ДНЗ І СІМ'Ї У НАВЧАННІ ДОШКІЛЬНИКІВ МАТЕМАТИКИ.....	33
Голуб О.Ф. ОЦЕНКА СОСТОЯНИЯ ЗДОРОВЬЯ ЧАСТО БОЛЕЮЩИХ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	35
Горбатюк А.І. ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	37
Гурин Ю.В. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	39
Давидович Г.В. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВСТАНОВЛЕННЯ НАСТУПНОСТІ У ВИКОРИСТАННІ СІМЕЙНИХ ТРАДИЦІЙ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ ТА МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	40
Дейнеко А.І. РОЛЬОВІ ІГРИ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	42
Демчук М.В. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	43
Диняк О.С. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ МЕТОДІВ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	45
Дімітрова Н.В. ЗМІСТ ФОРМУВАННЯ РОЗМОВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	47
Дубинка М.Г., Рублевская Е.А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНТЕРАКТИВНЫХ ИГР В ПРОЦЕССЕ ЭКОЛОГИЧЕСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	49
Дубовская Д.Г. ВОСПИТАНИЕ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА ЦЕННОСТНОГО ОТНОШЕНИЯ К РОДНОМУ ЯЗЫКУ.....	50
Євгейчук А.Г. ПРИЧИНИ УЧНІВСЬКОГО ТРАВМАТИЗМУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ХАРАКТЕРУ.....	52
Жигула І.Г. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛАХ.....	53
Жовнір А.О. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	55
Зброжек Д.Г. ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОННИХ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНИХ ВИДАНЬ ДЛЯ УЧНІВ 5-9 КЛАСІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	56
Зелінська А.В. ІГРОВІ УРОКИ ЯК ЗАСІБ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	57
Зубчик А.А. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ З МАТЕМАТИКИ.....	58

Іванчук О.В. МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ В МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗНАТЬ ПРО ВЕЛИЧИНИ ТА ДІЇ НАД ІМЕНОВАНИМИ ЧИСЛАМИ.....	60
Ільчук І.Р. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ЗАСОБАМИ НІТ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ СТЕРЕОМЕТРІЇ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....	61
Каленюк І.П. ДО ПРОБЛЕМИ ТРАВМАТИЗМУ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	63
Квич М.І. ВПЛИВ СТИЛЬОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ НА СВІТОСПРИЙНЯТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	64
Кірєєва О.О. МОВЛЕННЄВО-ІГРОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Кирилюк Л.В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ЗАСОБАМИ НІТ ПРИ ВИВЧЕННІ КУРСУ ПЛАНІМЕТРІЇ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ.....	68
Козачук М.В. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ЛОГОПЕДИЧНИХ ЗАНЯТЬ У ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ.....	71
Козіцька І.О. ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ УРОКІВ В УЧНІВ 8 КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	72
Костюченко О.Л. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ.....	73
Кузьменко Д.О. ПРОГНОЗУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПОЧАТКОВОГО НАВЧАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ МАТЕМАТИКИ ВІДПОВІДНО ДО МОДЕРНІЗАЦІЇ КУРСУ, ПЕРЕДБАЧЕНОЇ МОН У СВІТЛІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ОСВІТИ.....	74
Кушнирук Л.И. СОТРУДНИЧЕСТВО С РОДИТЕЛЯМИ В ПРОЦЕСЕ РЕШЕНИЯ ЗАДАЧ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ ЭНЕРГОСБЕРЕЖЕНИЯ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	76
Латыговская О.В. КУЛЬТУРА ЗДОРОВЬЯ И ЕЕ ФУНКЦИИ В РАЗВИТИИ ЛИЧНОСТИ.....	77
Литвинюк О.І. РОЗВИТОК ДИЗАЙНЕРСЬКИХ УМІНЬ ЗАСОБАМИ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	79
Лоза С.П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ІГРОВОЇ КОРЕКЦІЇ ДЛЯ ПОДОЛАННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	81
Луцик Ю.В., Кирильчук Ю.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОНАННЯ ВПРАВ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	82
Ляшко К.В. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Ляшова Н.С., Глазырина Л.Д. ИНФОРМАЦИОННО-КОММУНИКАЦИОННЫЕ ТЕХНОЛОГИИ В УЧРЕЖДЕНИЯХ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ ДЛЯ РАЗВИТИЯ СОЦИАЛЬНЫХ КОММУНИКАЦИЙ.....	85
Мазурець Ю.О. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	86
Максимчук Н.М. СОЦІАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ: ЗМІСТОВИЙ АСПЕКТ.....	87
Маньковська О.Я. ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ХУДОЖНЬО-ОСВІТНІХ ЗНАТЬ НА ЗАНЯТТЯХ ОБРАЗОТВОРЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ.....	89
Мартинюк О.Ю. РОЛЬ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ У ФОРМУВАННІ РОЗУМОВИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	91
Мелешук Л.В. КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ ЯК СКЛАДОВА ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ.....	92
Мельник І.В., Шурип О.І. УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІСТУ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ТВОРЧОСТІ.....	94
Мельникова М.С. ФОРМИРОВАНИЕ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ В ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩЕЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	96
Мельничук К. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ НАВИЧОК ПЕРЕКАЗУ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	97
Миронець І.В. РОЛЬ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВОЇ ГРИ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ НОРМ ПОВЕДІНКИ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	98
Молчанович К.І. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ ЯК ЗАВДАННЯ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	99
Мулик Д.В. ВПЛИВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ КАЗКИ НА РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ.....	101
Мусійчук Т.А. ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ХРИСТІАНСЬКИХ ЦІННОСТЯХ.....	104
Николаїшина А.В. ФОРМУВАННЯ ТЕАТРАЛЬНО-ІГРОВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	105
Олінчук О.В. ГУМАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ З БАТЬКАМИ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОСТІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	106
Омельчук І.О. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ПІДСУМКОВОЇ АТЕСТАЦІЇ ТА ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ. ПОРІВННЯ ЗНО В УКРАЇНІ ТА ЄДЕ В РОСІЇ.....	108
Онїщук О.І. РОЗВИТОК ПРОСТОРОВОЇ УЯВИ В УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ЗА ПРОФЕСІЄЮ “СТОЛЯР БУДІВЕЛЬНИЙ” З ВИКОРИСТАННЯМ СУЧАСНОЇ НАОЧНОСТІ.....	109
Осипчук О.П. ОСОБЛИВОСТІ РЕАГУВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА ПРЕД'ЯВЛЕНІ МОРАЛЬНІ ВИМОГИ.....	110
Падалка О.І. ФОРМУВАННЯ ПРІОРИТЕТНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ.....	111
Панько Т.И. АКТУАЛЬНЫЕ ПРОБЛЕМЫ ПОДГОТОВКИ СТУДЕНТОВ К РАБОТЕ В УСЛОВИЯХ МОДЕРНИЗАЦИИ СИСТЕМЫ ОБРАЗОВАНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ МОЛДОВА.....	113
Папковская Е.Л., Рублевская Е.А. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ДИДАКТИЧЕСКИХ ИГР В ПРОЦЕСЕ ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА ВЫШИВКЕ.....	115
Пархомей Х.А. ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СВІТУ.....	116
Піщик І.В. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ «ХМАРИ ТЕГІВ» НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ	

ШКОЛІ.....	118
Познаховська Д.О. МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ МЕТОДІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ «ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТІ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА» У ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ З ДОПОМОГОЮ НІТ.....	120
Поліщук В.В. НОВІ ІНТЕРНЕТ - НЕБЕЗПЕКИ ДЛЯ ШКОЛЯРІВ.....	121
Приходчук Ю.М. ДИДАКТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДО ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «ПЕРВІСНА ТА ІНТЕГРАЛ» У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	122
Приходчук Ю.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СУЧАСНИХ УРОКІВ З МАТЕМАТИКИ.....	124
Vladimir Petrov PROGRESYWIZM A EDUKASJA.....	126
Пшеницына Л.А. ФОРМИРОВАНИЕ ГУМАНИСТИЧЕСКИХ ОТНОШЕНИЙ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА КАК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГИЧЕСКАЯ ПРОБЛЕМА.....	127
Русов В.М. СИТУАЦИОННО-РОЛЕВАЯ ИГРА КАК СРЕДСТВО ИНКЛЮЗИВНОЙ ПОДГОТОВКИ СЛУШАТЕЛЕЙ КУРСОВ ПОВЫШЕНИЯ КВАЛИФИКАЦИИ.....	129
Сахарчук І.В. ТРАДИЦІЇ РОДИННО-ПОБУТОВОЇ КУЛЬТУРИ ЯК ЧИННИК МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДИТИНИ.....	131
Сергійчук Н.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ІКТ.....	132
Середа Р.І. ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ЗНАНЬ І ВМІНЬ В УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДУ ВПРАВ.....	134
Сілкова Е.О. ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ СКЛАДЕНІ ТЕКСТОВІ ЗАДАЧІ.....	135
Скороход Н.В. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	137
Солонінка Н.М. РОЛЬ КАЗКИ У ФОРМУВАННІ ВОЛІ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	139
Стасюк М.С. ЗАГАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТРАВМАТИЗМУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	140
Стельмах М.С., Падалка О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТИ З АВТОРСЬКОЮ КАЗКОЮ.....	141
Стецюк А.В. ВИХОВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КРАЄЗНАВСТВА.....	142
Схабюк І.О. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНІК ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ.....	143
Мо Сяохэ ДОСУГОВАЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ КАК ФОРМА ОРГАНИЗАЦИИ ТУРИЗМА В УЧРЕЖДЕНИИ ДОШКОЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ.....	144
Тихоход Н.М., Панько Т.И. ОСОБЕННОСТИ ИНКЛЮЗИВНОГО ОБРАЗОВАНИЯ В ДОШКОЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ СЕЛЬСКОЙ МЕСТНОСТИ РЕСПУБЛИКИ МОЛДОВА.....	145
Толочик О.М. ВПЛИВ СІМЕЙНОГО СЕРЕДОВИЩА НА СХИЛЬНІСТЬ ДІТЕЙ ДО ТРАВМАТИЗМУ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	147
Трофимчук К.В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИХОВАТЕЛІВ У СФЕРІ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ.....	148
Тюска В.Б. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ У ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТСЬКОГО КЛУБУ.....	149
Усач К.І., Шурин О.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ІКТ З ВИКОРИСТАННЯМ ВІДЕОНАОЧНОСТІ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	150
Фрідріх К.В. ДІАГНОСТИКА РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ: РІВНІ ЗАСВОЄННЯ, КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ.....	152
Хомич М.В., Руденко Н.М. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ З ДИЗАРТРІЄЮ ЗАСОБАМИ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ТРЕНІНГУ.....	153
Хоронжевський О.М. ГІПСІСІЧНА КУЛЬТУРА ТА ТЕМПЕРАТУРНО-ПОВІТРЯНИЙ РЕЖИМ НАВЧАЛЬНИХ МАЙСТЕРЕНЬ.....	155
Цурикова Е.И. ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ КОРРЕКЦИОННОЙ ПЕДАГОГИКИ.....	157
Чиж Н.В. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ДО РОБОТИ У ПОЗАШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	158
Шевчук А.А. РЕАЛІЗАЦІЇ ВПЛИВУ ДЕКОРАТИВНО-УЖИТКОВОГО МИСТЕЦТВА, ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ СВІДОМОСТІ УЧНІВ.....	159
Шуляк А.С. ПРОДУКТИВНОСТЬ ОРГАНИЗАЦИИ НЕРЕГЛАМЕНТИРОВАННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ОБЛАСТИ «РАЗВИТИЕ РЕЧИ И КУЛЬТУРА РЕЧЕВОГО ОБЩЕНИЯ» В ДОШКОЛЬНОМ УЧРЕЖДЕНИИ.....	160
Шут А.А. СКРАЙБІНГ ЯК СУЧАСНА ФОРМА ПОДАЧІ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ.....	161
Якимчук М.М. ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРУ.....	162

Молодий психолог

Бєлюкіна Н.С. ПСИХОКОРЕКЦІЯ НЕАДЕКВАТНОЇ САМООЦІНКИ В ЮНАЦЬКОМУ ВІСЦІ.....	165
Власова Д.В. ПРОБЛЕМА ПРАВОПОРУШЕНЬ У СІМ'Ї ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ.....	167
Гервеленець С.С. ПСИХОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ДЕПРИВОВАНИХ ПІДЛІТКІВ.....	170
Грановська В.М. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ АГРЕСИВНОСТІ ПІДЛІТКІВ ЯК ПРОЯВУ ЇХНІХ ВНУТРІШНЬОСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ.....	172
Дубинєцька С.П. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	173
Душкін І.Ю. СУБ'ЄКТНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	174

Дюлай Е.Я. ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОРУ ДЛЯ ЗНЯТТЯ ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОГО НАВАНТАЖЕННЯ ТА СТИМУЛЯЦІЇ ТВОРЧОСТІ МОЛОДІ.....	175
Захарук Н.С., Леганькова О.В. МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ИЗУЧЕНИЯ ПСИХОЛОГИЧЕСКОЙ ГОТОВНОСТИ К МАТЕРИНСТВУ В ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ПСИХОЛОГИИ.....	177
Камінська О.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ ПРОФІЛАКТИКИ ІНТЕРНЕТ-ЗАЛЕЖНОСТІ.....	179
Кондисюк Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТВАРИН З МЕТОЮ ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОРЕКЦІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ.....	180
Левчук К.В. ЕКЗИСТЕНЦІЙНІ ПОТРЕБИ І РОЗВИТОК ТАЛАНОВИТОЇ ОСОБИСТОСТІ.....	181
Мартинюк А.В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СПІЛКУВАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	182
Мельник І.С. ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНИЙ ВПЛИВ КОЛЬОРУ НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ.....	184
Михайлова І.О. ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ В ПРАКТИЦІ ШКІЛЬНОГО ПСИХОЛОГА.....	186
Музичка В.П. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ СТАНОВЛЕННЯ ОБРАЗУ СВІТУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	188
Пасечник А.В. ПОНЯТТЯ ПРО ПСИХОЕМОЦІЙНІ НАПРУЖЕННЯ. ПОВОДЖЕННЯ ПСИХОТИПІВ У НАДЗВИЧАЙНИХ ТА НЕБЕЗПЕЧНИХ СИТУАЦІЯХ.....	189
Пилипака Ю.І., Романюк В.І. ТИП ПОВЕДІНКОВОЇ АКТИВНОСТІ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ.....	192
Фалей К.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОДІАГНОСТИКИ ПІЗНАВАЛЬНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	193
Хомік Т.В. ЖОРСТОКЕ СТАВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДО ТВАРИН: ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ БОРОТЬБИ.....	194
Цегельник Т.В. ЗМІСТОВНІ АСПЕКТИ КРИЗОВОЇ СИТУАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ.....	196
Чекіна Л.О. СУТНІСТЬ АЛКОГОЛЬНОЇ АДИКЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	198
Шахрайчук І.А. РОЛЬ СІМ'Ї У ФОРМУВАННІ ДІВЧИНИ-ПІДЛІТКА.....	199
Юр Т.А. СУТНІСТЬ ТА ВИДИ СІМЕЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	201

Молодий природодослідник

Безверха О.В. РОЛЬ МІКРООРГАНІЗМІВ У ВІДТВОРЕННІ РОДЮЧОСТІ ҐРУНТІВ В УМОВАХ АНТРОПОГЕННОГО НАВАНТАЖЕННЯ.....	202
Гей В.В., Суходольська І.І. ЕВТРОФІКАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ЛЕНТИЧНИХ ВОДОЙМ.....	203
Гергельюк В.І., Крайчук О.В. ВИКОРИСТАННЯ НЕЧІТКОГО ІНТЕГРАЛЬНОГО РОЗРАХУНКУ ПРИ ПРИЙНЯТТІ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ.....	204
Дунайчик А.В. ПРОБЛЕМА РИЗИКУ НАБИРАННЯ ЗАЙВОЇ ВАГИ У ПУБЕРТАТНИЙ ПЕРІОД ЖИТТЯ.....	205
Зубкович І.В. ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ВІНОСУ БІОГЕННИХ ЕЛЕМЕНТІВ З ВОДОЗБОРІВ ОЗЕР.....	207
Іщук В.О. АНАЛІЗ ФАУНИ CHYROMELIDAE БЕРДИЧІВСЬКОГО РАЙОНУ ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	208
Кандаурова Б.В., Кирильчук О.О. ПОПУЛЯЦІЙНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ВОДНОЇ ЕНТОМОФАУНИ РІЧКИ СЛУЧ.....	210
Кашевська І.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ТА НЕРВОВИХ ПРОЦЕСІВ ПІДЛІТКІВ.....	212
Кирильчук О.О., Шевців М.В. ВОДНІ ТВЕРДОКРИЛІ КОМАХИ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ МІСТА РІВНЕ.....	213
Кирильчук О.С. ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЇ ШКОЛИ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ФІЗИКИ.....	215
Ковальчук З.Є. ДОСЛІДЖЕННЯ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЗОРОВОЇ СЕНСОРНОЇ СИСТЕМИ У ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	218
Ксенджук Ю.В. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ ПРО ВЛАСТИВОСТІ ГЕОМЕТРИЧНИХ ФІГУР ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ.....	219
Кулінич Ю.А. ШКІДНИКИ ПЛОДОВОГО САДУ ТА ЗАСОБИ БОРОТЬБИ З НИМИ.....	221
Кусік В.С. ДОСЛІДЖЕННЯ ФІЗІОЛОГІЧНИХ БІОРИТМІВ СТУДЕНТІВ БІОЛОГІВ І-V КУРСІВ ПСИХОЛОГО-ПРИРОДНИЧОГО ФАКУЛЬТЕТУ.....	223
Литвин Н.В. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПИТАНЬ.....	225
Ляса З.С. ВПЛИВ ФІТОГОРМОНІВ НА РОСТОВІ ПРОЦЕСИ КАПУСТИ ГОРОДНЬОЇ (BRASSICA OLERACEA).....	226
Новак Я.М. ВПЛИВ КІМНАТНИХ ЕКЗОТИЧНИХ РОСЛИН НА ОРГАНІЗМ І ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ НА ПРИКЛАДІ ДЕЯКИХ ВИДІВ РОДУ PELARGONIUM.....	228
Онанчук М.М., Трохимчук І.М. БІОЛОГО-ЕКОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ВОДНОЇ ЕТНОМОФАУНИ ШАЦЬКИХ ОЗЕР.....	229
Охович О.Т. ФОРМУВАННЯ ЕНТОМОФАУНИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПАРКУ «ПІВНІЧНЕ ПОДІЛЛЯ».....	231
Пасько О.В. ДОСЛІДЖЕННЯ РОБОЧОГО ПРОЦЕСУ ПАЛИВОПОДАЧІ АКУМУЛЯТОРНОЇ ПАЛИВНОЇ СИСТЕМИ З ТРЬОХКЛАПАННОЮ ЕЛЕКТРОКЕРОВАНОЮ ГІДРОПРИВІДНОЮ НАСОС-ФОРСУНКОЮ.....	233
Піщук А.В., Грицай Н.Б. ТАКСОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ДЕНДРОФЛОРИ ПАРКУ МОЛОДІ М. РІВНОГО.....	234
Разкевич А.В. РОЗВИТОК ОБРАЗНО-СМИСЛОВОЇ І СЛОВЕСНО-ЛОГІЧНОЇ ПАМ'ЯТІ У УЧНІВ 5-6 КЛАСІВ ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ НАВЧАННЯ.....	236
Романюк В.В. ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ ЧИННИКИ ВОДИ У ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ.....	238
Сірма І.М. ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ СТАРІННЯ ЛЮДИНИ.....	241
Тарковська І.П., Шевчук Т.М. ВПЛИВ КРИТИЧНОГО ВМІСТУ НАПОВНЮВАЧА НА СИНЕНЕРГЕТИКУ СТРУКТУРОУТВОРЕННЯ ПОЛІМЕРІВ.....	242
Терешко В.Ю. МАТЕМАТИЧНА МОДЕЛЬ ТРАНСПОРТУВАННЯ РІДИН І РОЗЧИНІВ У ТІЛІ ЛЮДИНИ.....	244
Шевчук М.Я. ВПЛИВ СТАЦІОНАРНИХ ТА ПЕРЕСУВНИХ ДЖЕРЕЛ ВИКИДІВ ЗАБРУДНЮЮЧИХ РЕЧОВИН.....	

НА СТАН АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ В М. РІВНЕ.....	245
Шпортко О.В. АВТОМАТИЗАЦІЯ ФОРМУВАННЯ ТЕСТІВ ДЛЯ НАВЧАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА MOODLE ЗАСОБАМИ СУБД MS ACCESS.....	246
Якута О.О., Лико С.М. ФОРМУВАННЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЯК ЕТАП РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	249
Яроцька В.І. APIS MELLIFERA ЯК ОСНОВНИЙ ЗАПИЛЮВАЧ ПОКРИТОНАСІННИХ РОСЛИН.....	250
Ярошко І.А. СИНЕРГЕТИКА ПОШИРЕННЯ МЕХАНІЧНИХ НАПРУЖЕНЬ У НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРАХ.....	252

Молодий історик

Басюк В.В. СОЦІАЛЬНІ НЕБЕЗПЕКИ ЕПОХИ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ В СУЧАСНІЙ ІНТЕРПРИТАЦІЇ СТУДЕНТІВ.....	254
Биков О.В. СУТЬ БОНАПАРТИСТСЬКОГО ПРОЕКТУ В ІНТЕРПРЕТАЦІЯХ СУЧАСНИКІВ НАПОЛЕОНА ІІІ.....	257
Бондаренко К.Г. БЕРЛІНСЬКА КРИЗА 1958-1961 РР. НА ФОНІ «ХОЛОДНОЇ ВІЙНИ».....	259
Войтюк О.П. ЖИТЛО ЛИТОВСЬКО-ПОЛЬСЬКОЇ ДОБИ У МІЖРІЧЧІ СТИРУ ТА ГОРИНІ.....	260
Гергельюк О.І. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ АДМІНІСТРАЦІЇ РОНАЛЬДА РЕЙГАНА (1981-1989 рр.).....	262
Гончарук В.М. ФЕНОМЕН ІНАКОДУМСТВА У РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ.....	264
Довгаль Д.В. ПРЕТЕКСТИНГ ЯК ОПОСЕРЕДКОВАНА ПЕРЕДУМОВА ГЕНОЦИДУ В РУАНДІ.....	265
Зубчук І.Л. ІТАЛІЙСЬКЕ «ЕКОНОМІЧНЕ ДИВО»: ПЕРЕДУМОВИ ТА НАСЛІДКИ.....	266
Спік М.В. ШВЕЙЦАРСЬКА ГВАРДІЯ ВАТИКАНУ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ.....	267
Колодич О.М. ОЗБРОЄННЯ ТА СПОРЯДЖЕННЯ КОЗАЦЬКОГО ВІЙСЬКА ПІД ЧАС НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНОЇ ВІЙНИ СЕР. XVII ст.	269
Конончук В.В. РОЗВИТОК ШКІЛЬНИЦТВА В М. РІВНЕ ПІД ЧАС НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ.....	271
Кривошей Д.А. КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА В НОВЕЙШЕЕ ВРЕМЯ.....	273
Михальчук Р.Ю. СТАНОВИЩЕ ЄВРЕЇВ В ГЕТТО ГЕНЕРАЛЬНОЇ ОКРУГИ «ВОЛИНЬ-ПОДІЛЛЯ».....	275
Мороз В.В. РОСІЙСЬКО-НІМЕЦЬКІ ДИПЛОМАТИЧНІ ВІДНОСИНИ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ СТОЛІТТЯ.....	276
Рогожина К.О. КОНСПЕКТ ІСТОРІЇ МЕДИЧНОЇ СЛУЖБИ АТО: В ДАТАХ І ПОДІЯХ.....	278
Сагат Р.Р. ПРОБЛЕМА АЛКОГОЛІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ У ХІХ–ХХ СТОЛІТТЯХ.....	280
Синяк С.Л. ДІЯЛЬНІСТЬ СТРЕЛЬЦЬКИХ КЛУБІВ У ВОЛИНСЬКОМУ ВОЄВОДСТВІ 1921 – 1939 рр.....	283
Скібчик А.В. РОСІЙСЬКІ НІМЦІ В РОКИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	285
Скіра Ю.Р. СТАВЛЕННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ СТУДІЙСЬКОГО МОНАШЕСТВА ДО ОУН ПІД ЧАС ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	287
Солтис А.С. НЕБЕЗПЕКИ РЕЛІГІЙНИХ ТЕНЕТ ЛЮДСЬКОГО НЕПОРОЗУМІННЯ.....	289
Старжець В.І. РОЗВИТОК ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ (1944-1953 рр.).....	291
Талько К.М. ОСОБЛИВОСТІ ПОЛІТИКИ НАЦИСТСЬКОЇ ВЛАДИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ НА ТЕРИТОРІЇ ОКУПОВАНОЇ ПОЛЬЩІ (1939-1945 рр.).....	293
Терепа Х.Р. КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА УКРАЇНИ (УГКЦ): ЛЬВІВЩИНА – АТО.....	295
Федорчук О.М. ВНУТРІШНЯ ТА ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА АВСТРІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХІХ ст.....	297
Харковець В.В. ЄВРОПА НАПЕРЕДОДНІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: КРАХ ВЕРСАЛЬСЬКО-ВАШИНГТОНСЬКОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН.....	299
Шинкарук П.Ю. НАПАД ЯПОНІЇ НА ПЕРЛ-ХАРБОР: СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ ТА РЕЗУЛЬТАТ.....	300

Молодий громадянин держави

Артемович К.В. РІВЕНЬ УСВІДОМЛЕННЯ СТУДУДЕНТАМИ ЗНАЧЕННЯ ОСНОВ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ У ВЛАСНОМУ ЖИТТІ.....	302
Качуровська А.С., Сокальська О.В. КОВОРКІНГ-ЦЕНТРИ ЯК ІННОВАЦІЙНА ФОРМА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ.....	304
Конончук О.Г. РЕЙТИНГУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ СИСТЕМ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	305
Овчарук Г. С. ТЮТІОНОКУРІННЯ – ПРОБЛЕМА СУЧАСНОСТІ.....	307
Остапчук Н.А. ВПЛИВ ІДЕЙ ГУМАНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ ІВАНА ФРАНКА НА ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ.....	309
Пісоченко В.О. ЕГО-МАРКЕТИНГ ЯК НАПРЯМ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦЯ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ УКРАЇНИ НА РИНКУ ПРАЦІ.....	311
Шевчук О.А. СОЦІАЛЬНІ НЕБЕЗПЕКИ СТУДЕНТІВ ВНЗ.....	313

Молодий мистецтвознавець

Виткалов С.В. КУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР УКРАЇНИ КРІЗЬ ПРИЗМУ СУЧАСНИХ ЗМІ: НА ПРИКЛАДІ АВТОРСЬКОЇ ТЕЛЕПРОГРАМИ «ГРАНІ МИСТЕЦТВА».....	317
Воят І.О., Костюк Л.К. ПАМ'ЯТКИ САКРАЛЬНОЇ АРХІТЕКТУРИ МІСТА ДУБНА У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ.....	318
Галан К.В. АСПЕКТИ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ.....	319

Глушко О.С., Костюк Л.К. ТЕАТРАЛЬНЕ ЖИТТЯ УКРАЇНИ ЯК ФЕНОМЕН ХУДОЖНЬОЇ КУЛЬТУРИ: РЕПЕРТУАР, ЗДОБУТКИ.....	320
Дзиндра О.І. ТИПОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ФЕСТИВАЛІВ.....	321
Димченко С.С. ТЕНДЕНЦІЇ ДЖАЗОВОГО АКУСТИЧНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ ДУХОВИХ ТА УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТІВ У ХХ СТОЛІТТІ.....	322
Капінос Т.Е., Костюк Л.К. МІСТО КРЕМЕНЕЦЬ ЯК ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК ВОЛИНИ.....	323
Карпець В.П. СИМВОЛІЗМ У ТВОРАХ МИСТЕЦТВА ЛЕОНАРДО ДА ВІНЧІ.....	325
Карпець М.С. ПРОТИСТАВЛЕННЯ РЕАЛЬНОГО ТА ІРРЕАЛЬНОГО СВІТІВ У ЛІТЕРАТУРНОМУ ФЕНТЕЗІ.....	327
Малюжець О.В., Сокальська О.В. УРІЗНОМАНІТНЕННЯ ФОРМ ДОЗВІЛЛЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДІ У СУЧАСНИХ УМОВАХ м. ХЕРСОНА.....	329
Прокоп'як В.Б. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ УКРАЇНСЬКИХ ТЕАТРІВ ГАЛИЧИНИ ПЕРІОДУ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ (1941-1944 рр.).....	331
Радченя Т.Ф., Виткалов В.Г. ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ ГРОМАДСЬКО-КУЛЬТУРНІ ІНІЦІАТИВИ РІВНЕНЩИНИ.....	332
Солодка Ю.С., Костюк Л.К. ПОЛІТИКА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЛЕВОЇ СФЕРИ: НА ПРИКЛАДІ ДОСВІДУ МІСТА САРНИ.....	333
Хіміна К.О. ВПЛИВ НАЦІОНАЛЬНОЇ СПІЛКИ ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ НА РОЗВИТОК ЛІТЕРАТУРНОГО ЖИТТЯ КРАЇНИ: СПРОБА ІСТОРИКО-КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ.....	335
Янишевська Ю.О. СУТНІСТЬ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ «МОЛОДІЖНИЙ ТУРИЗМ».....	337
Яринич О.В. ХУДОЖНЯ ЛИСТІВКА ЯК ЗАСІБ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ХУДОЖНИКА.....	339

Молодий філолог

Bogdan Silvia THE IMPORTANCE OF USING HUMOR IN TEFL: A CASE STUDY.....	342
Angela CĂLĂRAȘ PRODUCTIVE PATTERNS IN ENGLISH WORD-BUILDING.....	345
Angela CĂLĂRAȘ A COMPARATIVE STUDY OF WORD FORMATION PROCESSES IN ENGLISH AND ROMANIAN.....	348
Барничко М.В. ОСНОВНІ СПОСОБИ ПЕРЕКЛАДУ КОМП'ЮТЕРНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ.....	350
Богачик М.С. ОСНОВНІ КОНЦЕПТИ КОМП'ЮТЕРНОГО СЛЕНГУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....	352
Гембік Н.М. МОВНІ ЗАСОБИ РЕКЛАМИ ЯК ОДИН ІЗ СПОСОБІВ АКТИВІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ВИВЧЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ/зіставний аспект/.....	354
Кальнюк Д.О. МЕТОДИКА ОПРАЦЮВАННЯ СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ МОРФОЛОГІЇ НА УРОКАХ РІДНОЇ МОВИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	355
Корольок О.А. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ З СЕМОЮ НА ЗАПОЗИЧЕННЯ ЧАСТИН ТІЛА У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ.....	357
Кузьмич К.А. СЕМАНТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОХОДЖЕННЯ СЛОВА «ДЖЕНТЕЛЬМЕН» ТА ЙОГО ДЕФЕНІЦІЇ.....	357
Ліщук І.С., Середюк Л.А. СИСТЕМАТИЗАЦІЯ МЕТОДИЧНИХ ПРИЙОМІВ ПРИ РОЗРОБЦІ СИСТЕМИ КОМУНІКАТИВНИХ ВПРАВ.....	359
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ (на прикладі роману «Child 44» Тома Роба Сміта).....	361
Мельник І.Л., Середюк Л.А. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ.....	363
Мороз Н.М., Мороз Л.В. СУЧАСНА МЕТОДОЛОГІЯ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	365
Немеришина М.В. СЕМАНТИЧНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	367
Никитюк Ю.Ю. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ УСНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ.....	369
Оксамитна К.С. СЕМАНТИКО – ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ З ДІСЛІВНИМ КОМПОНЕНТОМ ПРЕДИКАТИВНОГО ХАРАКТЕРУ.....	371
Чирук О.П. МОВНІ ЗАСОБИ КОМІЧНОГО В УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	372
Шостак О.О. ДО ПИТАННЯ ПРО НАДТЕКСТ.....	373
Ясногурська Л.М. КОГНІТИВНИЙ АНАЛІЗ ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИХ ПОЛІВ КОНЦЕПТУ НЕНАВИСТІ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВНИХ СВІДОМОСТЯХ.....	375

Наукове видання

„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА МОЛОДИХ”

**Матеріали X Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців**

**17 травня 2017 року
м. Рівне**

Відповідальний за випуск – Камінська О.В.
Комп’ютерна верстка – Камінська О.В.

Формат 60*84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Romans.
Друк різнографний. Ум. друк арк. 53. Замовлення № 204 /1.Тираж 300 прим.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83